

ביה, יום ביד אלול תר"צ.

**אל כבוד הרה"ג הנכבדים ראשי „אגודת
ישראל“ בפולין, די עליהם יחיו.**

אחד'ש רויט בהדרת הכבוד.

מכתבם הנכבד מיום כ"ב אלול הגיעני. וע"ד השאלה אודות
בחירות, הנה אף בי לעת זקנתי קשה לי לכנוס בפרטי הדברים,
אך לגודל הענין גתישבנו בזה הרבה. ובקצרה הנני לחוות דעתי,
כי אין לנו לרדוף אחרי חיבור עם החפשים באיזה אופן שיהי,
ואין לנו לפחד מן ישראל ח"ו בודדים ונהי מנוצחים, כי הלא
די מבטחנו, זמי שנהל אותנו כל ימות עולם זה כמה אלפי
שנים שבכל דור זדור עומדים עלינו ועל תורה'ק ורועה ישראל
לא עזבנו והצילנו מידם, זהאומות בכל חקפם וממשלתם נאבדו
ונכרתו מתחת השמים, ואנחנו עם ישראל ב"ה חיים וקיימים עם
תורה'ק, וציונו שלא לפחד מחמת המציק כמו שכתוב מי את
ותיראי מאנוש ימות, והזהירנו שלא להתתבר עם מפירי תורה
כמ"ש בהתחברך עם אחוי' סרן ד' מעשיך אעפ"י שבודאי היתה

כחונת יחושפט לטובה להרבות ולהגדיל כחו של ישראל כלפי
האומות. וד' לא הסכים לזה ולא הצליח עבור זה במעשינו. וכן
עלינו ללמוד לענינינו. ולא קצרה יד ד' מלהושיע לעמו הן
ברוב או במעט. ואנחנו צריכים להתחזק בעצמנו ולאחד ידאי ד'
תחת דגל אחד. וכמו שמצינו במרע"ה בשעה שנתפלגו ישראל
והרבה פרעו לעגל ועמד בשער המחנה וקרא מי לד' אלי (ומבואר
במדרש מאן לא בעי לד' אלא מי שלא נתן אף נזם לעגל וד"ל)
ובזה סר אף ד' מישראל, ונשליך על ד' יהבנו שישלח לנו עזרתו
למען שמו ויחיש גאולתנו ופדות נששנו במהרה.

מכבדם ומוקירם מברכם בכתיבה וחתימה טובה

ישראל מאיר הכהן.